

хора бѣха отъ правата страна. Бѣха облѣчени съ черни дрѣхи и съ мѣмки шапки и двамата.

Прокурора: Когато слѣдователя те испитва, показва ли ти нѣкой човѣкъ да го видишъ?

Свид. Са. Антоновъ: Показва ми.

— Ти позна ли го.

— Не.

(Влиза свидѣтеля Стоянъ Марковъ).

Прѣдсѣд.: Вий сте повикани въ качество на свидѣтель по дѣлото, да разкажете това, което сте чули и видѣли, като помните, че сте дали кѣттва да кажете истинната, безъ да притуряте или укривате нѣщо, защото ще отговаряте, както прѣдъ закона, така и прѣдъ Бога.

Свид. Ст. Марковъ: Азъ зная само това, че прѣзъ 1890 год. въ моята кѣща живѣеше Александръ Карагюлевъ. При прѣнасянието му у дома бѣше оставилъ на коридора единъ отворенъ шкафъ пълненъ съ разни нѣща, между които имаше единъ револверъ. По послѣ дохождаха разни лица при Карагюлева.

Прѣдсѣд.: Колко стая заемаше?

Свид. Ст. Марковъ: Една стая. Както казахъ, при прѣнасянието бѣха донесли единъ отворенъ шкафъ, заинтересувахъ се да вида какво има вътрѣ, намѣрихъ единъ револверъ, земахъ и го прѣдадохъ послѣ на г-жата.

— Какъвъ бѣше револвера?

— Той бѣше малъкъ, съ бѣла седефена дрѣжка.

— Я виждѣ тоя револверъ. (Подава му единъ револверъ).

— (Разглѣдва го). Сѣщо такъвъ бѣше.

— Повече знаете ли нѣщо?

— Нищо друго незая.

Прокурора: Какви хора дохождаха у Карагюлея?

Свид. Ст. Марковъ: Виждахъ съмъ да дохождатъ македонци работници, понеже Карагюлевъ бѣше правилъ фабрика. Виждахъ съмъ и Петръ Македонский, но азъ знаяхъ, че той е кумець на Карагюлева.

— Други нѣкои хора дохождали ли сж?

— Не съмъ забѣлѣжилъ.

— Тия майстори, които дохождаха, съ какви дрѣхи бѣха облѣчени?